Proletari din toate țările, uniți-vă!

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XLV – Nr. 12 141 | 4 PAGINI – 50 BANI | Vineri 6 ianuarie 1989

„MEDALIILE NU SÎNT DOAR MĂSURA MUNCII, CI ȘI OXIGENUL ÎNCREDERII ÎN FORȚELE PROPRII"

— consideră atleta Paula Ivan, campioană olimpică

Au cuvîntul LAUREAȚII anului sportiv 1988

...August, la puține zile după încheierea ediției 1987 a Jocurilor Mondiale Universitare, de la Zagreb. **O întreb pe dubla campioană a Universiadei, Paula Ivan, ce planuri are pentru următorul sezon în aer liber.** „Cum adică? Păi la anu' nu vine Olimpiada? Ce alte planuri aș putea avea în afara celei mai importante întreceri sportive a lumii? Și dacă m-aș gîndi măcar la altceva, aș mai avea zile bune cu profesorul Puică? Așa încît cele două medalii de aur de la Universiadă arată nu numai ce am făcut ca performanță în '87, ci și ceea ce trebuie să fac în '88, la Jocurile Olimpice, cu obiectiv pentru aceleași probe, adică 1500 și 3000 metri".

...Ianuarie, la puține zile după încheierea anului 1988, cel care i-a adus atletei Paula Ivan două medalii olimpice: aur la 1500 și argint la 3000 metri și, implicit, o poziție, secundă, onorantă, printre laureații sportivi ai anului care a trecut. Înalte performanțe, obținute la capătul unei comportări de excepție, termenul referindu-se însă numai la maniera entuziasmantă cu care a dobîndit titlul olimpic, nu și la comportarea sa generală de-a lungul întregului sezon, pe care l-a dominat normal, pe baza muncii nedrămuite și conștiincioase, Paula fiind neînvinsă pe distanța de 1500 m (Trofeul „Marele Premiu IAAF — Mobil" 1988 stă mărturie în acest sens). O întreb pe dubla medaliată olimpică de la Seul ce planuri are pentru noul sezon în aer liber. „Ați uitat că în vară vine Universiada de la Sao Paulo? Doar ați fost alături la frumoasele mele victorii de la Zagreb '87, cele care, de fapt, au constituit pentru mine nu numai măsura muncii, ci și oxigenul încrederii în forțele proprii, pragul detenței spre o altă ștachetă a pregătirii, mai înaltă. Pentru că acum pot să-mi reamintesc fără prea mult necaz de cei care, prin vorbe spuse sau scrise, îmi negau nu numai valoarea de moment, după „europenele" din vara lui '86, ci și perspectiva, la numai 23 de ani... Între medaliile de la Jocurile Mondiale Universitare și cele de la Jocurile Olimpice nu este numai legătura în timp

Paula Ivan

între aceleași probe, ci și una sufletească, de moral. Dacă înainte vreme criticile mă descurajau, lecția „europenelor" de la Stuttgart m-a ambiționat așa de mult încît am reușit să ies din anonimatul plutonului și să iau chiar cursa pe cont propriu. Nu spune, oare, antrenorul meu, Ion Puică, că acum, la cele mai mari întreceri atletice, nu se mai fac speculații tactice, și determinantă este performanța, cît mai înalt posibilă, ea asigurînd locul pe podium și nu invers?"

— Da, cam așa stau lucrurile. Numai că atunci cînd te aliniai la startul întrecerilor olimpice nu mai erai o necunoscută, victoriile din „Grand Prix" aducîndu-te în primplanul actualității atletice internaționale. Cum îți explici, totuși, că titlul olimpic a surprins pe mulți? Sau, cumva, și... Paula Ivan s-a numărat printre aceștia? „Surprinși au fost doar cei care au crezut că istoria se repetă! Adică aceia care, văzînd deznodămîntul finalei de 3000 m, au fost convinși că tonul îl va da în cursa de 1500 tot dubla campioană mondială Samolenko.

S. PAUL

(Continuare în pag. a 4-a)

SPORTIVII SÎNT ANGRENAȚI ÎNTR-UN REMARCABIL EFORT CREATOR

SPORT MUNCITORESC LA ELECTROMUREȘ TG. MUREȘ

Despre Întreprinderea „Electromureș" din Tg. Mureș și sportivii ei s-a mai scris. Reporterii au de fiecare dată ce găsi la această unitate economică de interes republican, care — dintr-o fostă cooperativă ce confecționa vase de menaj — a devenit un avanpost al industriei electrotehnice, multe dintre produsele sale fiind destinate exportului. Înainte, însă, de a relata despre realizările sportivilor de aici, să menționăm faptul că la Electromureș cîteva mii de tineri și vîrstnici activează în numeroase secții pe ramură de sport, cele mai multe fiind angajate în disputa pentru un loc fruntaș în diferite campionate naționale. Sportul pentru toți se află aici la el acasă. Cei mai mulți își dispută întîietatea în entuziastele întreceri ale Daciadei, beneficiind de un complex (cu tribune și vestiare) de terenuri de fotbal, handbal, o sală de forță, ateliere pentru motociclism, ciclism și modelism, o clădire pentru radioclub și o arenă de popice cu șase piste automatizate, cu instalații de proveniență românească, **purtînd marca întreprinderii Electromureș.** Cum s-a ajuns la o asemenea arenă modernă? **„Fără să ne-o ceară nimeni** — ne-a răspuns șeful serviciului personal, învățămînt, retribuire, **Iuliu Radovici,** vicepreședinte al C.S.M. Electromureș, antrenor coordonator al secției de popice. **Am intrat în această treabă, ce ne-a dat multă bătaie de cap, pentru că trebuia să realizăm și noi ceva care să contribuie la consolidarea prestigiului cucerit de popicarii români în arena mondială".**

Aflăm toată povestea primei instalații automate de ridicare a popicelor. Aparatură adusă, pînă atunci, din import. Antrenorul a vrut să se convingă dacă nu se poate și altfel; și pentru asta a depus o susținută muncă de documentare și de studii. A apelat și la ajutorul unor iubitori de sport, cu înaltă calificare profesională, și anume la electroniști de primă mînă ca popicarul **Andrei Kiss** și jucătorul de tenis de masă **Ștefan Kolișka,** specialiști în domeniul mecanicii, ca alpinistul **Alexandru Costea** și fotbalistul **Levente Ianoși** și împreună au început să experimenteze. **„Încercările au fost multe,** continuă interlocutorul. **Pe parcursul lor au existat și momente de descurajare, dar în aceste situații toți colaboratorii s-au bătut pînă la scoaterea la liman a lucrurilor necunoscute. Chiar dacă cineva ar fi vrut să se oprească, colectivul ar fi dus înainte lucrările. De fapt, dacă stau și mă gîndesc bine, instalația devenise a tuturor".**

După 7—8 luni de căutări și muncă perseverentă, planurile au devenit o realitate. Prototipul, cu actul de naștere în 1980, a fost prezentat conducerii întreprinderii (director: **Ioan Oltean,** un prieten statornic al tuturor sportivilor), făcînd o bună impresie.

Traian IOANIȚESCU

(Continuare în pag. 2-3)

„CURSA PĂCII DIN ACEST AN ESTE O ȘANSĂ PE CARE TREBUIE SĂ O VALORIFICĂM DIN PLIN"

Redacția întreabă federațiile răspund

— susține prof. Gh. Stănel, secretarul Federației Române de Ciclism —

— Întrebarea cu care ne-am gîndit să începem dialogul nostru, stimate tovarășe Gheorghe Stănel, ar fi următoarea: cît de puternică sau cît de tare credeți că poate fi echipa pe care o vom alinia la startul ediției din acest an a Cursei Păcii?

— Este o întrebare la care n-aș zice că se poate răspunde **acum și exact.** Adică, mă gîndesc, ar trebui să începem cu o trecere în revistă a modului în care s-a alcătuit și se alcătuiește echipa, a pregătirilor pe care le-a început și le continuă lotul național lărgit, a competițiilor cu caracter de selecție la care vor participa, alături de numeroși alți cicliști, și membrii lotului.

— În fond, chiar așa și voiam, să intrăm, ca să zicem așa, în miezul problemei. Nominalizați, vă rugăm, lotul lărgit al echipei naționale.

— De-acord, dar aș începe cu o scurtă prezentare a Cursei Păcii din acest an. Este, după cum cred că mai toți iubitorii ciclismului știu, o ediție mai deosebită, desfășurarea ei omagiind, la propunerea ziarului L'Humanité, împlinirea a 200 de ani de la Revoluția franceză. Va fi o luptă foarte aspră, pe un traseu însumînd 2700 km împărțiți în 17 etape, avînd ca punct de plecare Parisul și încheindu-se la Moscova.

— Un fel de campionat mondial al ciclismului amator!

— Într-adevăr, o cursă tare, ca un campionat mondial, poate chiar mai tare, și la care vor participa echipe extrem de puternice, reprezentante ale unor țări în care ciclismul este un sport de mare popularitate. În consecință, întrebarea dumneavoastră — cît de puternică poate fi echipa României? — va primi un răspuns exact la timpul potrivit și de la fața locului.

—Pe cine mizăm în această aprigă luptă?

—Mizăm, așa cum e și firesc, pe cei mai buni cicliști ai țării la ora actuală. Mizăm pe tinerețea lor, pe dorința lor de afirmare, pe conștientizarea — și de către ei — că ediția din acest an a Cursei Păcii este o teribilă șansă de (re)afirmare a ciclismului românesc. Sînt animați, după cîte am putut noi deduce, de un astfel de gînd, adică au o astfel de motivare psihologică sportivi ca **Vasile Mitrache,** multiplu campion național și cîștigătorul ediției de anul trecut al Turului ciclist al României, **Valentin Constantinescu,** fost cîștigător al Turului României, participant în ediția trecută a Cursei Păcii, drept pentru care contăm pe experiența sa, **Ludovic Kovacs,** mereu în luptă directă pentru podiumurile mai tuturor competițiilor interne, acestora adăugîndu-li-se alți 13 cicliști, majoritatea foarte tineri, fapt ce ne dă speranțe, dar, în același timp, ne și îngrijorează, Cursa Păcii fiind o competiție în care contează enorm și experiența. Dar, iată-i și pe ceilalți 13: **Dumitru Răcășan, Costel Popa, Costică Paraschiv, Vasile Apostol, Stelian Anton, Costel Crăciun, Dănuț Catană, Attila Balazs, Cristian Neagoe, Valentin Budurol,**

Cursa Păcii din acest an va măsura 2700 km., o distanță care, în pregătiri, trebuie parcursă de trei-patru ori, indiferent de condițiile meteorologice, mai bune sau mai rele...

Cristian Păun, Stelian Bulăreanu și Mihai Orosz. Sînt cicliștii care în competițiile de juniori sau seniori ale anului trecut s-au evidențiat în mod deosebit.

— În total, deci, 16 alergători care își vor disputa cele 6 locuri din echipa națională!

— Și lista nu este, vă rog să rețineți, completă. S-ar putea să apară alți aspiranți, în funcție de rezultatele ce se vor obține în competițiile ce premerg Cursa Păcii.

Victor NIȚĂ

(Continuare în pag. a 4-a)

SPORTURILE GHEȚII ȘI ZĂPEZII ÎN ACTUALITATE

● *Profitînd de zăpada căzută în ultima vreme și de zilele de vacanță, elevii fac progrese pe drumul lunecării cu schiurile, așa cum o demonstrează instantaneul surprins, la Sfîntu Gheorghe, de fotoreporterul nostru* Aurel D. NEAGU ● *Frigul permite și el patinatorilor o activitate intensă* ● *Competițiile de schi fond, patinaj viteză și artistic, bob, sanie adună la starturi sute de performeri.* În pag. 2—3, amănunte, știri, noutăți în CRONICA IERNII

Biblioteca Județeană